

Coșul cu struguri

Într-o zi din toamna trecută, când s-a întors de la plimbare, Cristina a găsit pe masă un coșuleț cu struguri. Aceștia erau copti, aveau o culoare galben strălucitoare și erau așezați în coșuleț pe frunze de viță.

- De unde sunt, mamă, acești struguri așa de frumoși și timpurii și pentru cine sunt aduși?

- Pentru tine. Prietena ta, Maria, ți i-a trimis, pentru că sunt primii struguri ce s-au copt în via lor.

- Vai, cât este de bună la suflet și ce bine îmi pare că nu m-a uitat! Abia aștept să mă întâlnesc cu ea, pentru că vreau să-i mulțumesc din toată inima.

Atunci mama i-a zis Cristinei:

- Sunt tare bucuroasă că te văd atât de recunoscătoare. Dar să știi că este ceva care mă măhnește. De când ai cules cele dintâi dude și până la primirea acestor struguri, pomii din grădina noastră ne-au dat o mulțime de fructe. Cu toate acestea, am băgat de seamă că niciodată nu te-ai gândit să dăruiești și fetei orfane care locuiește alături de noi, la mătușa sa. Oare fructele pomilor noștri nu sunt și ele un dar al bunătății lui Dumnezeu? El a avut grijă de noi așa precum un tată bun poartă de grijă copiilor săi.

Așa cum El a avut grijă de noi, tot așa și noi trebuie să ne îngrijim de copiii care nu au părinți sau sunt sărmani și nu au posibilități. În acest fel ne putem arăta recunoștința pentru tot binele pe care El ni-l dăruiește. De acum înainte să nu mai uiți să împărtășești și altora din darurile pe care ni le va mai da Ceresul Părinte.

*Cel ce păstrează numai pentru sine
Darul care de la Dumnezeu îi vine,
Nu știe să îl fie recunoscător
Preșfântului nostru Binefăcător.*

Cel mai scump lucru

Când au căzut îngerii din cer, un înger n-a fost de partea lui Lucifer, dar nu a fost nici cu îngerii care au rămas în Rai. Lucifer a fost trimis în iad cu ceata lui, iar îngerul acesta a rămas neutru. După ce s-a făcut aceasta, el și-a dat seama că a greșit, dar cerurile s-au închis și el a rămas pe afară. S-a rugat să-l primească înapoi, dar nu l-au primit. Lui Dumnezeu i-a fost milă de el și i-a spus că îl va primi în Rai, dar cu o condiție: să aducă cel mai scump lucru de pe pământ.

Îngerul s-a bucurat foarte mult că mai are o șansă și a colindat tot pământul să găsească cel mai scump lucru. Nu a găsit nimic care să i se pară că este foarte scump. Atunci s-a pogorât în adâncurile oceanelor și a găsit un mărgăritar. Se gândea că este cel mai scump lucru și s-a dus cu el la porțile Raiului. Dar Dumnezeu nici nu s-a uitat la el.

Îngerul nu s-a descurajat și atunci s-a gândit că lui Dumnezeu nu-i trebuie lucruri materiale și a colindat iarăși pământul să găsească cel mai scump lucru.

Tot zburând el, iată că la un râu doi copii se scăldau și, în joaca lor, unul a căzut și era gata să se înece. Celălalt copil a sărit în apă să-l salveze, dar nu a reușit. Curentul apei l-a luat și nu a mai putut ieși la suprafață. Îngerul a luat inima copilului salvator și s-a suit cu ea la cer. Dar nici acum porțile raiului nu s-au deschis pentru el. Era aproape, dar nu suficient cât să deschidă porțile.

Mergând el prin lume a văzut într-o pădure un tâlhar care-și plângea păcatele lângă un copac. Lacrimile-i șiroiau pe față, el se ruga cu foc pentru iertarea tuturor fărădelegilor. Îngerul îi vedea lacrimile ca de foc. Și a luat o lacrimă din aceea și a fugit cu ea la cer. Porțile raiului s-au deschis imediat!

Cel mai scump lucru de pe pământ este lacrima pocăinței!

Pocăința este scara care ne urcă de acolo de unde am căzut.

Sfântul Efrem Sirul

